

ה"ת 63582/12/19 - חאלד חמאדה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 63582-12-19 חמאדה נ' מדינת ישראל

בפני כבוד השופטת זהר דיבון סגל

המבקש חאלד חמאדה

באמצעות עו"ד ישראל ועו"ד סימון חדאד

נגד

המשיבה מדינת ישראל

באמצעות עו"ד-פקד דוד סבח

החלטה

לפניי בקשה להחזרת תפוס בהתאם לסעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: "הפקודה").

רקע וטענות הצדדים

1. במסגרת חקירה בחשד להחזקת נשק שלא כדין, בהתאם לצו שיפוטי שניתן ביום 2.12.19 בהתאם לסעיף 23 לפקודה (להלן: "הצו" או "צו החיפוש" בהתאמה), נערך חיפוש בביתו של מר חאלד חמאדה (להלן: "המבקש" או "החשוד" בהתאמה). במהלך החיפוש, נתפס בשתי כספות סך של 461,520 ש"ח. באחת, בצבע אפור סך של 10,300 ₪ ובשנייה בצבע שחור סך של 451,220 ₪ (להלן: "הכסף" או "התפוס" בהתאמה).

2. ביום 25.12.19 הוגשה בקשה להשבת התפוס. המשיבה התנגדה לבקשה ודיון בבקשה נקבע ליום 4.2.20.

3. במסגרת הבקשה ובמהלך הדיון עתר ב"כ המבקש להשבת התפוס בהתבסס על מספר טיעונים מרכזיים. הראשון, הכסף נתפס שלא כדין תוך חריגה מצו החיפוש שלא התייחס במפורש לתפיסת כסף. השני, המבקש נחקר, מסר גרסה לפיה הכסף התקבל באופן חוקי, לגיטימי ומקורו בהלוואות שנטלו הוא ואחיו. הכסף נחסך על ידם בשנים האחרונות. לתמיכה בטענה זו הפנה לחוזה שנערך עם נותן ההלוואה, עו"ד במקצועו ולתנאיה. הטעון השלישי התייחס לפרק הזמן בו מחזיקה המשיבה בתפוס ולכך שהחקירה מתנהלת בעצלתיים. לסיום, טען ב"כ המבקש כי החזקת הכסף בידי המשיבה פוגעת בזכותם של המבקש ואחיו לקניין באופן שאינו מידתי וללא הצדקה.

4. מנגד, ב"כ המשיבה הפנה לתיק החקירה ובפרט לנסיבות עריכת החיפוש. לדבריו על פי החשד מקור הכסף בעבירה לפי פקודת מס הכנסה ובהתאם לסמכויות המוקנות בסעיף 32 לפקודה נתפס. החזקת הכסף נועדה להבטיח אפשרות חילוטו בעתיד, ככל שיוגש כתב אישום והמבקש יורשע בו. לדבריו, החקירה בעיצומה- בשיתוף עם יחידת יהלום- רשות המיסים. התיק מלווה על ידי הפרקליטות והתבקשו השלמות חקירה.

דין והכרעה:

5. לאחר שעיינתי בבקשה, בתגובה, בתיק החקירה, בנספח הסודי, בנספח השלמות (במ/1 ו- במ/2) ושמעתי טיעוני הצדדים מצאתי כי דין הבקשה להידחות ואנמק.
6. ביחס לתשתית הראייתית. בשים לב לשלב הדיוני ומשטרם הוגש כתב אישום הדרישה הראייתית היא דרישת "חשד סביר", דומה להליך "מעצר הימים", חומר החקירה שנאסף חסוי בפני המבקש ובא כוחו.
7. אקדים ואומר כי עצם החזקת סכום כסף במזומן כשלעצמה אינה מהווה עבירה פלילית. עם זאת, בעניינינו, על בסיס חומרי החקירה שהוצגו בפני מצאתי קיומו של חשד סביר לביצוע עבירות לפי פקודת מס הכנסה ואבהיר.
8. כאמור לעיל, הכסף נתפס בשתי כספות שונות בביתו של המבקש: הכסף נמצא מחולק למספר חבילות כשבכל חבילה מספר סוגי שטרות; חלקו הארי בשטרות של 200 ₪ ו- 100 ₪ ומספר מצומצם של שטרות בסך 50 ₪ ו- 20 ₪; לצד זאת נמצאו מכונה לספירת כסף ומסמכים. (במ/10 ובמ/11 בפרט שורות 78-82). העובדה כי מדובר בסכום כסף משמעותי שאדם מן היישוב אינו נוהג להחזיקו דרך קבע בביתו במזומן, אופן החזקת הכסף, חלוקתו לחבילות ועטיפתו, לצד מכונה לספירת כסף, מבססים חשד כי הכסף הושג בעבירה.
9. לכך יש להוסיף את גרסת המבקש שנחקר פעמיים. לראשונה נחקר המבקש ביום 2.12.19 בחשד לביצוע עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, ירי באזור מגורים, עבירות לפי פקודת מס הכנסה והלבנת הון. המבקש נחקר פעם נוספת ביום 10.12.19 על ידי רשות המיסים בחשד לביצוע עבירות לפי פקודת מס הכנסה.
10. בתמצית, מהחקירות עולה כי המבקש עובד מזה כשנה; השתחרר מהכלא בשנת 2013; בשנים 2013-2018 עבד בעבודות מזדמנות ולא פתח עסק במס הכנסה; למבקש גישה בלעדית לשתי הכספות; לגרסתו, בכספת בצבע אפור מחזיק סכום כסף למחיתו ובכספת בצבע שחור, מחזיק בכסף השייך לו ולאחיו; בכספת בצבע שחור כסף שמקורו בהלוואות שנלקחו על ידו ועל ידי בני משפחתו במרוצת השנים למטרות חיסכון; מדובר בכסף זמין בו הוא ואחיו עושים שימוש תדיר, כלשונו, כסף "מתגלגל" "לא יום ולא יומיים"; המבקש אינו יודע במדויק, מי מבין האחים "הפקיד" כסף בכספת, מה סכום ההפקדה או מתי הופקד. כל אחד מהאחים, יודע מה סכום הכסף שנמצא בכספת ושייך לו; אחד האחים מנהל רישום ביחס לסכומי הכסף המופקדים "למשמורת" בכספת, אך המבקש אינו לוקח חלק ברישום זה; חלק מהסכום התקבל כהלוואה מאחר. (ראה התייחסות בהמשך, בפסקה 14).
11. החקירה טרם באה לכלל סיום ומשכך לא אפרט את כלל העדויות וחומרי החקירה שנאספו. כל שאוכל לומר בזהירות המתחייבת, שלא ניתן ללמוד מעדויות אלו מהם הסכומים ש"הופקדו" למשמורת ואף לא מתי הופקדו בפועל ועל ידי מי. בהתאמה אף לא ניתן לומר ברמת ההוכחה הנדרשת מהם סכומי הכסף ש"נמשכו" מהכספת מתי ועד ידי מי. "התיעוד" הלכאורי שהוצג על ידי עורך הרישום, אין בו די וממילא אין המדובר ברישום המקורי. גרסאותיהם של האחים מעורפלות וכלליות, לא נתמכו באסמכתאות מתאימות והרישום שערך על פי הטענה, אחד

מהאחים, אינו כולל פירוט מינימלי. (במ/6 בפרט שורות 61-63; 70-72; 70-75; 83-85; 139. במ/7 שורות 29-30; 57-52; 89-92. במ/8 שורות 16-14; 29-30; 36; 45; 139-140).

12. מפאת צנעת הפרט, לא ראיתי לנכון לפרט את כלל הכנסותיהם של המבקש, אחיו ומשפחותיהם, בשנים האחרונות. די בעת הזו לציין כי ההסברים השונים בדבר מקור הכסף אינם מניחים את הדעת ואינם מתיישבים עם גובה ההכנסות השנתיות של כל אחד ואחד מהם, אל מול סכומי הכסף שעל פי הטענה נחסכו וזאת בניכוי הוצאות מחייה והוצאות טיפול בכלי רכב. הדברים נכונים אף ביחס לפרק הזמן המדובר בו נטען כי נחסך הכסף על ידי המבקש ואחיו.

13. ניתן לסכם ולומר כי מתיק החקירה עולה החשד כי המדובר בכסף מזומן, אשר "מחליף ידיים" ללא כל תיעוד במסמך רשמי, ומבלי שמקורו דווח לרשויות המס.

14. באשר לטענת המבקש כי חלק מהכסף, **100,000 ש"ח**, ניתן לו כהלוואה על ידי אחר, עו"ד במקצועו. טענה זו נתמכת באופן חלקי בעדות האחר ובמסמכים. עם זאת, לא די בכך. כלל נסיבות מתן ההלוואה, לרבות העובדה כי ניתנה על רקע היכרות שטחית בין השניים, ונתונים נוספים העולים מתיק החקירה, מעוררים חשד לפיו אין המדובר בהלוואה תמימה אלא כזו שנועדה להסוות את מקור הכסף (ראה בהקשר זה במ/9 שורות 20-27; 33-37; 41-42; 44-54; 81-88; 106-111; במ/11 שורות 46-61).

15. למעלה מן הצורך, אף לו הייתי מקבלת את טענת המבקש לפיה הכסף ניתן לו כהלוואה "כשרה", שהרי לדבריו הכסף "עורבב" ביחד עם כסף שמקורו לפי החשד בעבירות המס, באופן שלא ניתן להפרדה.

16. לאור האמור לעת הזו אני קובעת כי קיים יסוד סביר להניח שהכסף שנתפס שיין **למבקש** וכי קיים חשד סביר לביצוע עבירות לפי פקודת מס הכנסה. ויובהר בשלב זה של ההליך וכאשר החקירה טרם באה לכלל סיום, טרם נשמעו ראיות כלשהן בבית המשפט, אינני נדרשת להכריע הכרעה עובדתית סופית בדבר מקור הכסף וחוקיותו. מדובר בשלב ביניים, קצר שנועד ליתן הוראות וסעד זמני ביחס להמשך החזקת התפוס בלבד. אין ביכולתי לקבוע ברמת ההוכחה הנדרשת כי הכסף שנתפס הוא כספם של האחים או בדבר חוקיות מקורו.

17. באשר לחוקיות התפיסה.

סעיף 23 לפקודה קובע כדלקמן:

"רשאי שופט ליתן צו לערוך חיפוש בכל בית או מקום (להלן - צו חיפוש) אם -
(1) החיפוש בו נחוץ כדי להבטיח הצגת חפץ לצורך כל חקירה, משפט או הליך אחר;
(2) יש לשופט יסוד להניח שהוא משמש להחסנתו או למכירתו של חפץ גנוב, או שנשמר בו או מוחסן בו חפץ שנעברה בו או לגביו עבירה, או ששימש, או מתכוונים להשתמש בו,

למטרה לא-חוקית;

(3) יש לשופט יסוד להניח שנעברה עבירה או שמתכוונים לעבור עבירה נגד אדם הנמצא בו".

סעיף 32 לפקודה עוסק ב"תפיסת חפצים" וקובע כדלקמן:

"(א) רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה".

18. צו החיפוש כאמור לעיל, ניתן ביום 2.12.19 בהתאם לסעיף 23 לפקודה, לאחר שנקבע קיומו של חשד להחזקת אמל"ח ולקידום החקירה. צו החיפוש התיר תפיסת "אמל"ח וכל חפץ שקשור בעבירה".

19. אמנם הצו לא כלל הסמכה מפורשת לתפיסת הכסף. דא עקא, אין מקום לקביעה לפיה מי שעורך חיפוש על פי צו, ואשר מוצא חפצים שיש עליהם חשד שבוצעה בהם עבירה ואשר אינם מוזכרים מפורשות בצו חיפוש, אינו רשאי לתפוס אותם. צו חיפוש אינו מפשיט את עורכי החיפוש מהסמכויות המוקנות להם על פי הדין, אלא מעניק מסגרת עובדתית כללית לחיפוש. צו החיפוש כשלעצמו יינתן על בסיס החשדות המיוחסים לחשוד ועל בסיס חשדות באשר לחפצים שייתכן ויימצאו במסגרת החיפוש ולעולם לא ניתן יהיה לנבא את המציאות במדויק.

20. בנסיבות העניין, שוכנעתי כי תפיסת הכסף נעשתה כדין מכוח סעיף 32 לפקודה. מציאת הכסף באקראי, דחיפות המקרה ונוכח החשש שהכסף ייעלם, הצדיקו את תפיסתו אף ללא הסמכה מפורשת בצו החיפוש.

21. עם זאת, לאחר תפיסת הכסף, לא פנתה היחידה החוקרת לבית המשפט לקבלת הוראות בעניין המשך החזקת הכסף, וזאת בניגוד להוראות סעיף 24(ב) לפקודה הקובע כדלקמן:

מי שעורך חיפוש לפי צו חיפוש ומוצא חפץ שלא הוזכר בצו, אבל יש יסוד סביר להניח שנעברה או שמתכוונים לעבור, עבירה בו או לגביו, רשאי לתפוס את החפץ ולהביאו לפני השופט שנתן את הצו, והשופט רשאי לצוות מה יעשה בו, כפי שייראה לנכון".

22. במובן זה, נפל פגם בהתנהלות היחידה החוקרת ואולם עוצמת הפגם מוגבלת, שכן הפגם בהתנהלות, אינו יורד לשורש חוקיות התפיסה, אלא מתייחס לשאלת אישור התפיסה בדיעבד.

23. כידוע, אין די בהצבעה על קיומו של פגם בהתנהלות היחידה החוקרת כדי להביא לשחרור התפוס. ביקורת שיפוטית שתופעל בדיעבד, מכוח סעיף 34 לפקודה עשויה לרפא פגם זה. ראה רע"פ 4526/18 אלוביץ נגד מדינת ישראל:

"עם זאת, הביקורת השיפוטית בסעיף 34 לפסד"פ, יכול ותרפא פגמים שנפלו במסגרת התפיסה לפי סעיף 32 יכול ואדם ייעצר באופן בלתי חוקי, אך בית המשפט שדן בעניינו, יבחן את המעצר בדיעבד, כאשר נקודת האיזון שונה לאור המעצר הבלתי חוקי (ראו, לדוגמה, בש"פ 7847/10 **מדינת ישראל נ' אדיב**, [פורסם בנבו] פסקאות 17, 20 והאסמכתאות שם (28.10.2010)). בדומה, יכול ונכס או חפץ ייתפסו באופן לא חוקי, אך בית המשפט שדן בעניין יבחן את התפיסה בדיעבד, תוך מתן משקל לתפיסה הבלתי חוקית (השוו בש"פ 9022/16 **גריקה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (22.12.2016), שם אישר בית המשפט את התפיסה על אף הפגמים בצו החיפוש").

24. באיזון שבין הצורך להבטיח המשך החקירה ביחס למקור הכסף והבטחת אפשרות חילוט עתידי שיש בו כדי להלום את האינטרס הציבורי, לבין הפגם שנפל בהליכי תפיסת הכסף, **מצאתי להכשיר את התפיסה בדיעבד.**

25. אשר לביקורת שהושמעה כלפי היחידה החוקרת ביחס לקצב התקדמות החקירה. בוצעו מספר לא מבוטל של פעולות חקירה בשיתוף "יחידת יהלום". תיק החקירה הועבר לעיון הפרקליטות והתקבל מסמך השלמות ואין זה מן הנמנע כי יתבקשו השלמות חקירה נוספות. סבורני כי יש לאפשר למשיבה להשלים את כלל פעולות החקירה שהתבקשו ולאחר מכן להעביר את התיק בשנית לעיון הפרקליטות ולאפשר קבלת החלטה מושכלת בדבר עתידו של תיק החקירה, בפרק הזמן הקבוע בחוק.

26. לסיום, נוכח קיומו של חשד סביר לביצוע העבירות המיוחסות למבקש ומשמצאתי כי מדובר בכסף שיש חשד סביר כי התקבל כשכר עבירה או כתוצאה מעבירה, ומשלא עלה בידי המבקש לשכנע בדבר המקור החוקי של הכסף, ובהתקיים עילה המצדיקה את המשך התפיסה על מנת להבטיח אפשרות חילוטו בעתיד בתום ההליך המשפטי, **הבקשה להחזרת תפוס נדחית.**

תיק החקירה יוחזר למשיבה באמצעות המזכירות.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"א שבט תש"פ, 16 פברואר 2020, בהעדר הצדדים.